

dag. Og det medfører ifølge vores beregninger, at vi kan sænke marginalsatten helt ned til 42 pct.

Regeringen holder heller ikke kursen i forhold til at investere i forskning og udvikling. De såkaldte Barcelonamålsætninger om, at det danske samfund skal bruge 3 pct. af bruttonationalindkomsten på forskning og udvikling, kan ikke indfries. Det skader os på lang sigt.

På det internationale område udhules ulandsbistanden igen i år. Det bliver sværere at overholde FN's 1000-års-målsætninger. Regeringen taler om aktivistisk udenrigspolitik og skærer derefter i alle udgifter på området.

Regeringen bryder forlig. Den såkaldte Miljø-, Freds- og Stabilitetsramme bliver begravet med dette års forslag til finanslov, hvor regeringen løber fra en tidligere indgået aftale.

Igen i år kører grønthøsteren flittigt hen over vigtige udgiftsområder såsom uddannelse, miljø og kultur, der alle er vigtige områder for Det Radikale Venstre, men hvor der lægges op til besparelser.

Selv om udgangspunktet er ringe, møder Det Radikale Venstre gerne op til forhandlinger. Vi håber på reelle forhandlinger, men vi har da vores tvivl, for alt synes lagt til rette til Dansk Folkeparti og har vel været det, siden regeringen lavede det smalle skatteforlig. Derfor har vi svært ved at tro på regeringens pæne ord om brede forlig. Faktum er jo, at regeringen har brugt pengene til at betale for Dansk Folkepartis stemmer.

Det Radikale Venstre har derfor atter i år fremlagt vores eget udspil til finanslov fuld af reformer, fuldt finansieret. Vi viser, at det kan lade sig gøre at reformere skat, arbejdsmarked, det internationale område, miljø og meget mere. Hvis regeringen havde viljen, var der også muligheder, men det virker, som om regeringen er gået i stå blot 2 år efter sin tiltræden.

Overordnet set er det mest karakteristiske ved denne finanslov, at regeringen er i færd med at solde overskuddene på de offentlige finanser op. Vi har tilladt os at genbruge formuleringen fra den nuværende statsminister, der blev berømt på mantraet om, at pengene fosser ud af statskassen. På bare 2 år har regeringen halveret det offentlige overskud. På bare 2 år er overskuddet på de samlede offentlige finanser reduceret fra over 30 mia. kr. til 16 mia. kr.

Vi har altså en situation, hvor det er en borgerlig regering, der ikke udviser rettidig omhu, men tværtimod skubber gæld foran sig, som kommende generationer skal betale. Det virker

indimellem, som om regeringen er begyndt at betragte statsgælden som et afdragsfrit lån. Men det er ikke ansvarligt; det er heller ikke fremadrettet; det er laden stå til. Jeg skal henlede opmærksomheden på, at vi i vores udspil i øvrigt finder penge også til at høvle yderligere af på gælden.

Som en nyskabelse forsøger regeringen sig med, at det er den såkaldte strukturelle saldo, der nu skal til at udvise overskud. Men det er jo elastik i metermål. Vi kan have overskud på den strukturelle saldo fra nu af og til 2010, uden at vi nødvendigvis behøver at afdrage på gælden af den grund.

Og hvad vil regeringen sige, når/hvis den faktiske udvikling bliver ved med at skuffe? Det er da netop en regerings ansvar at tilpasse den økonomiske politik, når verden ændrer sig. Det svarer lidt til en afskediget eksportmedarbejder, der har mistet sit job og går ned i banken og beder sin bankrådgiver om henstand på sit lån i huset, ja, måske ligefrem om flere penge under henvisning til, at konjunkturerne snart vender, og at han regner med at få et job snart, og den strukturelle saldo må derfor være i orden.

Pointen her er altså, at det må være den faktiske gældsafvikling, som er i fokus. Det oplever vi desværre ikke med regeringens forslag.

Regeringen spænder sin økonomiske politik hårdere og hårdere op på, at opsvinget angiveligt er lige om hjørnet. Regeringen siger, at den fortsat holder kursen i forhold til dansk økonomi frem mod år 2010, men på stort set alle områder er på vi på forkert spor.

Kl. 20.35

Det offentlige forbrug antager regeringen skal falde med 0,2 pct. i år, til trods for at der allerede er konstateret en vækst i årets første kvartal. Jeg tror ikke, at det holder. Regeringen mener fortsat at kunne skaffe 60.000 flere ud på arbejdsmarkedet inden år 2010. Men der er ikke lagt op til konkrete forslag og ideer ud over skattepakken, som angiveligt står for 10.000 arbejdspladser. Det vil sige, at der mangler konkrete bud på de sidste 50.000.

Igen: Det skatteudspil, som vi har begået fra radikal side, har i henhold til flere gennemregninger en effekt på arbejdsudbuddet, som er nærmest drastisk i forhold til de beskedne forslag fra regeringens side.

Igen i år skærer og udhuler regeringen dansk ulandsbistand. Bistandsprocenten er stadig faldende, og regeringen bryder forlig på området. Regeringen siger, at den vil overholde forlig,